

Arrest

nr. 279 177 van 21 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. MALANDA
Dieudonné Lefèvrestraat 17
1020 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 4 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. MALANDA en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn, afkomstig uit Khasav-Yurt, Republiek Dagestan.

U verliet uw land van herkomst en reisde naar Polen, waar u een asielaanvraag indiende. U reisde vervolgens door naar Frankrijk, waar u opnieuw een asielaanvraag indiende. Uw aanvraag werd er geweigerd, waarna u in 2009 naar België kwam. U diende op Op 28 januari 2009 een eerste verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties. Volgens uw verklaringen in het kader van uw eerste verzoek werd u lastig gevallen door de autoriteiten in uw land van herkomst omdat u in 1996 uw legerdienst weigerde te vervullen. Op 17 december 2009 werd door de Commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus

genomen waartegen u vervolgens beroep instelde bij de Raad van Vreemdelingenbetwistingen. Echter, de Raad bevestigde de beslissing van het Commissariaat-generaal in het arrest van 19 maart 2010.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd vroeg u op 26 augustus 2010 voor een tweede keer asiel aan bij de Belgische asieliinstanties, waarbij u volhardde in de eerder opgeworpen asielmotieven. In het kader van uw tweede verzoek stelde u nog steeds gezocht te worden in uw land van herkomst. Volgens uw verklaringen werd u een eerste keer opgeroepen in juni 2010 om als getuige te verschijnen op de districtsafdeling in Khasav-yurt. Vervolgens ontving uw broer later een tweede oproepingsbrief waarmee u opnieuw als getuige werd opgeroepen op dezelfde districtsafdeling. Na deze twee oproepingen vond er in de zomer van 2010 ook een huiszoeking plaats. De autoriteiten kwamen bij uw ouderlijk huis langs en vroegen naar u. Uw vader vertelde dat u er niet was en nodigde hen uit om zelf binnen te kijken. Vervolgens vond er een officiële huiszoeking plaats waar de autoriteiten op zoek waren naar wapens en drugs. Ongeveer veertig man doorzocht uw huis gedurende meer dan twee uur en vertrokken tegen de middag. Tot slot verklaarde u dat uw broer meerdere malen lastig gevallen werd door de autoriteiten die naar u vroegen. Uw tweede verzoek werd op 12/09/2011 door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende hiertegen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 21/12/2011 de afstand van geding vaststelde.

Op 23/09/2021 diende u een derde verzoek tot internationale bescherming in. U stelt dat u gescheiden bent van uw eerste echtgenote, Z.V.G. (...) (ov (...)) en sedert 2018 een nieuw religieus huwelijk bent aangegaan met N.A. (...) (ov (...)), met wie u intussen twee kinderen heeft. U voert aan dat uw problemen in uw land van herkomst nog steeds dezelfde zijn en nog steeds actueel zijn. Om uw problemen te bewijzen, nam u op aanraden van kennissen contact op met de organisatie Memorial, die uw zaak zouden onderzoeken. U had contact via Whatsapp met S.G. (...), die u per e-mail drie documenten bezorgde. Eén van deze documenten handelt over uw persoonlijke problemen. Uw advocaat bezorgde u ook nog 'het verhaal' uit uw vorige procedure, waarna u concludeerde dat veel dingen verkeerd waren begrepen of vertaald, voornamelijk met betrekking tot de datum 15 december 2005. Deze datum staat ook verkeerd genoteerd in de brief van mevrouw S.G. (...), u vermoedt een typfout. Verder wenst u in België te blijven omdat uw vier kinderen uit uw beide huwelijken in België verblijven. Uw oudste twee kinderen zouden inmiddels de Belgische nationaliteit hebben.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer : drie brieven van S.G. (...) in naam van Memorial Human Rights Center.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek tot internationale bescherming door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw relaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. U tekende hiertegen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die de beslissing en beoordeling van het CGVS volgde. U hebt hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Uw tweede verzoek werd opnieuw door het CGVS afgewezen met een beslissing tot Weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U tekende hiertegen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die echter de afstand van geding vaststelde. U hebt hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw voorgaande verzoek tot internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast.

Wat betreft uw huidige verzoek tot internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat er evenmin nieuwe elementen voorhanden zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, die de kans aanzienlijk vergroten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Met betrekking tot de nieuwe documenten die u aanbrengt, met name drie brieven van de organisatie Memorial Human Rights Center, ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat het louter kopies (uitgeprinte e-mails) betreffen waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Bijgevolg is de bewijswaarde van deze stukken bijzonder relatief. U legt evenmin afschriften neer van het volledige e-mailverkeer tussen uzelf en de auteur van de bewuste brieven, die u via elektronische drager zou ontvangen hebben, waardoor het CGVS geen zicht heeft op de context waarbinnen deze documenten u zouden zijn bezorgd, noch enig zicht heeft op de werkelijke afzender ervan.

Bovendien zijn er opvallende vormelijke verschillen tussen de documenten onderling. Met name legt u twee documenten voor die identiek zijn aan elkaar, enerzijds een Russischtalige versie, anderzijds de Engelse versie. Dit betreft een brief die informatie bevat over enkele specifieke casussen, die op zich geen verband houden met uw persoonlijk asielrelaas. De loutere toevoeging van berichten in verband met vervolgingen van Tsjetsjenen in de Kaukasus is in dit geval dan ook niet dienstig en wijzigt niets aan het voorgaande. Een verzoeker moet zijn persoonlijke vrees concreet en aannemelijk maken. Dergelijke algemene verwijzing naar andere personen en incidenten, die op vele punten verschillen van uw persoonlijke situatie, volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Het derde document, dat wel over uw persoonlijke situatie zou handelen, verschilt vormelijk zodanig van de twee overige, algemene brieven, dat geen geloof meer kan gehecht worden aan de authenticiteit van dit derde document. Zo verschilt de hoofding duidelijk van de andere twee documenten, en is de handtekening aan het einde van het document wél volledig identiek aan de handtekening op de overige documenten (wat wijst op duidelijk knip-en plakwerk). Dergelijke vormelijke elementen wijzen duidelijk op een vervalsing, waar geen enkele objectieve bewijskracht kan worden toegedicht.

Met betrekking tot uw gezinssituatie wenst de commissaris-generaal erop te wijzen dat het doel van de asielpprocedure erin bestaat om na te gaan of een vreemdeling nood heeft aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze procedure kan dan ook niet worden aangewend om louter een verblijfsrecht in België te bekomen teneinde alhier een gezinsleven in stand te houden. Men dient zich hiervoor te wenden tot de hiertoe geëigende procedure, met name de procedure tot gezinshereniging. Het feit dat één van de gezinsleden in Europa internationale bescherming geniet, betekent bovendien niet ipso facto dat ook de andere gezinsleden hoe dan ook eveneens een recht op deze bescherming kunnen doen gelden; ieder verzoek om internationale bescherming wordt immers individueel beoordeeld.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Dagestan Veiligheidssituatie van 14 februari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_dagestan_veiligheidssituatie_20220214.pdf) dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog. De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse rebellenbeweging die meerdere jaren bekend stond als het Emiraat van de Kaukasus, maar verder versnipperd raakte door afsplitsingen van groepen die zich achter IS schaarden en waarvan een deel ook is uitgeweken naar Syrië. De slagkracht van de rebellengroepen blijft daardoor beperkt en neemt de vorm aan van gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrepsd aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is (zie COI Focus Dagestan - Veiligheidssituatie van 14 februari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_dagestan_veiligheidssituatie_20220214.pdf), kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft. Het aantal burgerslachtoffers is net als het aantal aanslagen de laatste

jaren bovendien verder afgenomen. De globale veiligheidssituatie in Dagestan is bijgevolg niet van dien aard dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Beoordeling van de zaak

Verzoekende partij verwijst in haar aanvullende nota van 24 september 2022 naar de door Vladimir Poetin ingestelde mobilisatie in het kader van de Oekraïense oorlog en benadrukt ter terechtzitting de meest recente ontwikkelingen desbetreffend die een willekeurig optreden in de tenuitvoerlegging van deze mobilisatie laten vermoeden.

Verwerende partij beperkt zich in haar verweer te wijzen op de officiële mobilisatiecriteria.

De Raad stelt evenwel vast dat uit de overvloed aan westerse mediaberichtgeving het op datum van terechtzitting een gegeven van algemene bekendheid betreft dat minstens het vermoeden aanwezig is dat de officiële mobilisatiecriteria door de Russische autoriteiten niet steeds correct worden toegepast en het mede in het verlengde hiervan onmogelijk is een klaar beeld te krijgen op de behandeling van terugkerende mannelijke Russische onderdanen na een jarenlang verblijf in het buitenland. Aangaande de feitelijke tenuitvoerlegging van de mobilisatie doorgevoerd door de Russische autoriteiten ligt heden geen objectieve informatie voor.

Gezien de Raad inzake de hoger aangehaalde elementen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 april 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT